Sfințenia uitată a lucrurilor mici

On Martie 18, 2021

Marile opere nu impresionează doar prin unitatea lor, ci prin banalitatea cu care reușesc să se deschidă privirilor cele mai agere.

Ieri m-am oprit la unul din anticariatele de pe strada Lăpușneanu, fapt pe care îl consider un gram de bun simț pentru orice minte care se deschide către misterul *Varkishes* , Darul Zeilor, sursa Înțelepciunii de Sus. Ca de fiecare dată, într-un colț al anticariatului era așezată o cutie mai veche de carton în care se găseau numai cărți la prețul de 1 RON.

Şi ce să vezi, și să nu crezi, mai mult decât ceea ce privești fără să te încerce vreo emoție. Iată aruncată acolo, în cutie, o carte genială scrisă pentru copii, apărută în anul 1979. Interesant. Numai eu dau peste cărțile astea banale, dar genial scrise, poate pentru că știu la ce să mă uit? Fiindcă eu știu să văd ceea ce alții nu știu să vadă?

Cartea prezintă modalități de surprindere a realității în momentul petrecerii acesteia. Ea vizează în principal observarea animalelor, a plantelor, a obiectelor și fenomenelor din natură. Găsești aici informații despre morcovi, ardei, urși, găini, narcise și trandafiri.

Dar, atenție ! MARE ATENŢIE: contează felul cum este transmisă informația, felul cum se leagă informația de materie, felul cum este simplificată informația, felul cum este produsă informația în cadrul unui experiment care desemnează exact inversul probabilității de apariție a acestui eveniment. Genial structurată, genial scrisă !

Găsești aici tot ce-ți trebuie pentru a înțelege adevăratele acorduri ale analizezi stilistice. Ai pârghii. Ai ancore. Ai identificatori. Ai referențiali. Delimitatori. Substituenți. Repere. Tot ce este necesar pentru actul de creație artistică. Şi toată lumea trece pe lângă cartea asta. Şi nimeni n-o citește... Şi nu vă spun cum se numește, nici cum arată, nici cine a scris-o, tocmai ca să învățați să acordați atenție lucrurilor (aparent) banale care pentru cei mulți trec neobservate. Autorul nu este necunoscut...și va rămâne necunoscut.

Leadership: Urmarea descoperirii tale poate să pună o reflexie a ființei tale în fiecare mic detaliu al unei forme de gândire localizată la nivelul conceptului „Too Far To Be Saved" ?

De fapt, sunt foarte mulți oameni care privesc fără să vadă ceea ce oricum nu se prea vede, iar dacă s-ar vedea, ei oricum tot nu ar vedea și nici n-ar înțelege ce anume ascunde vederea adevăratei credințe. Fenomenul acesta intrat sub incidența banalităților se numește ignoranță, acea continuitate a delăsării în fața valorii unui diamant neșlefuit care așteaptă să fie descoperit, dar nimeni nu-l descoperă.

Așa stau lucrurile. Cei mai valoroși oameni din viața ta, cei care contează cu adevărat, nu sunt cei sus puși la rang de CEO sau VIP. Ci tocmai aceia care înțeleg și reușesc să facă legătura între necesitate și întâmplare.

De fapt, unii oameni au linia lor adâncă de ochire a esențialului aflat sub aparența polimorfă a unei inter-lumi aflată la răspântia dintre știință și artă, fiind înzestrați cu acea capacitate a pictorilor de a realiza o radiografie a esențialului dinăuntrul operei de artă. Şi ei merg cu o consecvență de neînvins pe această linie, fiind în plină concordanță cu legile unei mistici de sorginte platoniciană, ceea ce înseamnă că au o logică aparte în ceea ce privește aprecierea exteriorității lucrurilor și fondul lucrurilor care redefinesc relaționarea cu hazardul.

Într-adevăr. Cărțile sunt precum oamenii: nu le poți citi pe toate decât dacă le simți undeva în interior, dacă e ceva subtil ce te atrage la ele. Or, în alt caz, cel mai valoros om din viața ta, adevăratul super hero, s-ar putea să fie tocmai acel individ necunoscut care te trage de mânecă cu câteva secunde înainte să fii lovit de o mașină. Fii sigur că niciodată n-o să te salveze de la înec Mihai Bendeac, n-o să-ți sară în ajutor Andra Măruță, iar adevăratele valori ale sistemului tău cognitiv n-o să le identifice niciodată Smiley în locul tău.

Şi, cu adevărat, cele mai importante lecții despre viață, despre creație, despre univers, le vei afla din lucrurile banale, de la oamenii banali care, la fel ca și cărțile banale, trec aproape întotdeauna neobservați, dar apar brusc în momentele cheie ale vieții tale.

Or interiorul cărților, dacă ajungi să-l cuprinzi cu forța minții, vei simți că și el te citește pe tine prin forța atracției universale. Te acaparează printr-o constantă a luminii spirituale (sufletul aservit legăturilor materiei care ignoră frontierele spațiului și timpului), făcând apel la subtilitatea cu care artistul își imortalizează impresiile cele mai tainice, conferind operei sale valoarea unor confesiuni intime care devin eterne în existență, și totodată în infinit.

Leadership: Poți evita o degradare în caracterul unei revelații despre tine, punându-te în fața unei realități abstracte pe care o poți recunoaște când o întâlnești cu privirea, dar o poți simți ca fiind ceea ce ți-a lipsit dintotdeauna?

Aceasta este cosmogonia rară a cărților: ele se scriu neîncetat, se regândesc neîncetat, se revarsă neîncetat în direcția înțelegerii lucrurilor mici și mari, constituind logica inerentă a unei teorii izvorâtă dintr-o coerență internă (sau uiversală). Este o idee mai veche asupra căreia ar trebui să insist. Tot de atâtea ori, omul fuge după eternitate și n-o găsește tocmai pentru că eternitatea constă în menținerea organizată și ușor accesibilă a lucrurilor mici pe care lumea le ignoră.

Este vorba despre marea victorie a lucrurilor mici, neluată în considerare de oamenii mari. Este vorba de sfințenia uitată a lucrurilor mici care oferă imaginea cuprinzătoare și corectă a "Marii Opere". Prin sfințenie înțelegându-se acea selecție a lucrurilor, a întâmplărilor, a experiențelor de viață de care nu vrei să te desparți și care devin în timp o reflexie a personalității tale în mișcarea unui univers liber, expresiv, autentic.

Aceeași observație a fost remarcată de criticul de artă Victor Ieronim Stoichiță, fiind întemeiată de tradiția medievală reprezentată de Vincențiu Beauvais care complica lucrurile cu obișnuita dezinvoltură a epocii de atunci:

"Mai ales în acele vremuri, atenția era îndreptată spre păcatul original care va avea tot timpul trei cauze, anume: ignoranța, lăcomia, slăbiciunea. Față de acestea reacționează trei forțe divine: *sapientia* (forța intelectuală), *virtus* (forța morală) și *necessitas* (forța practică). Acestora le corespund trei activități umane: știința (theoretica), etica (practica) și arta (mecanica)."

Iată tâlcul acestei remarci: oricărei cauze existențiale îi corespunde o forță care reacționează cu aceeași intensitate, și oricărei activități intelectuale îi corespunde o acțiune de instruire, informare, formare și însușire a cunoștințelor. Iar dacă vom reuși să facem o punte între cele două modele deterministe de orientare în lume (cauzele existențiale și activitățile intelectuale), poate vom reuși să înaintăm cu o ambiție de neînvins spre aflarea și înțelegerea lucrurilor sfinte.

Fapt semnificativ. Fără un gram de incursiune lucidă într-o lume nouă, înțelepciunea cu care se hrănește simțirea ființei (netrucată de efectele vieții moderne) nu se va plia niciodată într-o cutie a minților deșarte care nu-și alocă timp dezvoltării personale.

Source: https://neculaifantanaru.com/sfintenia-uitata-a-lucrurilor-mici.html